

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Benedictus Redivivus Hoc est: Benedictinij Ordinis
Vetustißimi Amplißimique, Nostra, ac supera ætate
Jmmarcescibilis Vigor, ac Viror**

Bucelin, Gabriel

[Veldkirch], Anno Christi. M.DC.LXXIX.

Iesu Christi Annus. M.DC.LVIII. Sancti Patris Benedicti. M.C.LXXVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38498

IESU potentum maxime,
 Me noverim, Te noverim:
 Te præter unum sit nihil,
 Cujus trahar cupidine.
 Odisse me semper velam,
 Amare Te non desinam;
 Rerumque quidquid egero,
 Laudi Tua deserviat.
 Me criminofum deprimam,
 Dum nomen exaltem tuum:
 Ac sola cogitatio
 Tui meum cor impleat.
 Sensus rebelles edamem,
 Vivam Tibi commortuus:
 Et undecunque res cadant,
 Te providente perferam.
 Me certus hostis persequar,
 Te vel Crucem passum sequens:
 Et summa votorum sit hæc,
 Te posse tandem consequi:
 Eam procul me longius,
 Adhaream tenax Tibi:
 Tantoque sub tutamine
 Me nulla vincant prælia.
 Timens mihi, Te sed timens
 Sim tuus inter anxia:
 Et in libro viventium
 Prædestinatorum legar.
 Hinc rive dissidam mihi:
 Hinc nixus in Te subrigar.
 Ac intuens in Te velim
 Parere semper subditus.
 Movere me nihil queat,
 Quod sensibus non ingeras:
 Quo dilizam Te fervidus,
 Tu me faventer aspice.
 Vivendus à me fac eam
 Hoc liber ægro carcere:
 Ac Te Bono sanimo fruatur
 In sempiterna secula.

Omnia
 plena spi-
 ritus.

Joannes
 Manuel d'
 Espinosa.

Ira simpliciter Simplicianus noster
 & docuit pueros ludere, & ipse ludit,
 longè seriofius agens cum in contem-
 platione absorptus Numini se sisteret,
 sibi ereptus, & revera Jpsi soli vivens,
 qui pro ipso mortuus est, & resurrexit.
 Sed volentem ac volantem ad simpli-
 ces suos remittamus.

Aliam personam pro theatro orbis
 agens, non minore plausu spectaculum
 Deo, & Angelis, & hominibus factus
 Illustrissimus & Reverendissimus Do-
 minus P. F. Joannes Manuel de Espino-
 sa Beatissimæ Matris Virginis Montser-
 ratensis A seera, ob egregiam viræ per-
 fectionem ad Generalatus Benedictini
 apicem evehctus, in eo quanto sublimi-

or, tanto humilior exiit, nihilominus
 multam sibi auctoritatem ipsa integri-
 tate, & Disciplinæ Monachicæ conser-
 vanda zelo comparavit, ob egregia
 vitæ merita sub hoc ipsum tempus, to-
 ti Regno Hispaniarum, è Pontificali
 Cathedra Urgelitana suspiciendus, ex-
 emplar eximii veri, & solliciti Pastoris,
 verè Domesticum Cœlorum Augustæ se
 comprobans. de quo sibi Regnum uni-
 versum merito gratuletur. *Ex Francisco
 de Argæo.*

Nec minore virtutis famâ, non Hi-
 spanijs solum, sed ipsis quoque Indijs
 illuxit Reverendissimus Dominus P. F.
 Didacus de Heria, ex Monacho & Ab-
 bate S. Martini, Compostellanæ Urbis
 Monasterij Episcopus de los Angeles
 novi Orbis, Vir Apostolico Zelo, om-
 nique virtutū cultu verè illustrissimus;
 hoc ipso tamen anno, ad præmia æter-
 nitatis vocatus, de Regibus æquè ac sub-
 ditis meritissimus, de quo, inter alia
 scribitur: quod rebelles Jndos contra
 Governatores, & exactores Vectigaliū,
 mittendo eis baculū pastoralem, pro-
 mittendoque veniam sedaverit & pla-
 caverit, rebellionem alioquin illā magna
 secum incommoda Regum fortunæ, Hi-
 spanorum salutē, ipsique Ecclesijs al-
 laturā.

Didacus de
 Heria Epi-
 scopus de
 los Angeles.

Mirè re-
 bellionem
 Jndorum
 compefuit.

IESU CHRISTI ANNUS. M. DC. LVIII.
 Sancti Patris Benedicti. M.C. LXXVIII.

Annus supremus hic est mortali-
 tatis, Beatissimæ & gloriosissi-
 mæ memoriæ Abbatis Montis Mar-
 tyrum Mariæ de Bellovillere, alias à
 Spiritu Sancto in professione cogno-
 minata, Illustrissimæ S. Aniani Comi-
 tisse, quæ miraculum planè suæ ætatis
 à prima ætatula fuit, cacodæmoni in
 primis incunabulis invisâ, & jam tunc
 metuenda, cui jam tunc vitam, quam
 vix hauserat, sed frustra eriperè multi-
 modis aggressus sit. Nutrici liquidem
 ejus in formâ gigantis nigerrimi mul-
 toties se videndum exhibens, ac quâ
 minis, quâ promissis, credulæ mulier-
 culæ illudens, ipsam ad occidendâ in-
 fantulam instigavit. Quod ubi aggre-
 ditur impos sui foemina, ferali rabie
 strictum cultrū in guttur infantis puel-
 læ jam adigens deprehensa, fatetur fa-
 cinus, ac tanto discrimine raro DEI be-
 neficio Maria eripitur. Et revera, haud
 vano metu laborasse cacodæmonem,
 postea

Ven. Mariæ
 de Bellovil-
 lere Abba-
 tissa Mon-
 tis Marti.

Cacoda-
 moni in-
 fantula
 etiamnam
 metuenda.

postea innotuit, cum uti Magnus Archidux & Patriarcha noster BENEDICTUS, ipsum ultima Jaliae possessione, è castro inferi munitissimo Casini Monte dejecit, ita Maria nostra, ipsum, ipsa sacra Martyrum loca temerare, profanare & occupare ausum, Omnipotentis freta auxilio Monte Martyrū exturbavit, & arenam triumphii primorum Galliae Apostolorū & Martyrum, Virago generosissima, illorum denuo honori potenter asseruit, & immortaliter Parisios Urbem Regiam demeruit, Gallias non minus, quam Ordine demerita universum, non sacras solum Virgines, sed viros etiam admirabili vitæ exemplo, ad REDIVIVUM in ORDINE primævi Spiritus fervorem animando & concitando. De cujus cum dæmone ejusque; membris luctu & agone deque vitæ meritis jam alias suo loco, uti & de Coadiutrice senio suo ascitâ Serenissima Francisca Renata, Lotharingiæ & Guitiæ Ducissa. Laudatum toties vitæ scriptorē audiamus:

Roborata tandem, inquit, oneris Abbatialis ferendi tam illustri ope, totam se DEO, Divinisque addixit: testata quotidie beneficiorum DEI in se præstantissimorum gratissimæ animi justam memoriam: maximè vero, pro servato, solâ gratiâ opulentiæ, illibata pudicitia, Vernantissimo flore, cui innumeras insidias ob incredibilem oris corporisque formæ elegantiam, teneriorisque geny indolem in tota vitâ, sed in adolescentia maximè, caso tamen, & irrito semper conatu, struxit, Virginum jaratissimus amulus Cacodæmon. Nullum fuit belli genus, quo vitâ chariorem pudoris ihæsurum, præripere insonti puella, aliosque omnes ex-

Ejus illibata in omni vitâ Virginitas.

semetipsâ metendi, cum minis, tum promissis ac quibuscunque blanditijs, multoties non tentaverit, victrix tamen semper Virginis pudicitia, insidiasque omnes feliciter advertente & eludente. Verum morte brevi, mundo evolutura, animâ mundanorum omnium studio eximebat, humilitate adeo demissa, ut imparem ad omnia sese canem appellaret, jure fimo & luto addicendam. Ingemiscebat ad quævis sororum obsequia, & quibuscunque, laudibus obsurdescens, solo Crucis & sanctæ Humilitatis improprio delectabatur & gloriabatur: in hoc duntaxat humilem esse se posse negabat, privari nimirum mentem suo sacro pabulo, Corpore videlicet & San-

guine Domini, hoc enim ali Angelico cibo amorem suum, hoc vivere, hoc innutrirî & confortari dicebat. Quare frequentissimè ad sacram synaxim accedebat, experta se pharmaco hoc ad immortalitatē præparari, & se spiritualiter verè impinguari. Ultima die, qua cœlestibus dapibus pasta fuit, tanto amore cœlestium exarsit, ut jam Beatitudinis ipsius frui delirijs videretur, vehementissimè cupiens dissolui & cum Christo esse, obnixè omnes præcata, ut de Divinis tantum secum agerent, solita in hæc amantiissima, fervida, & jam cœlo præludentis animæ suspiria frequentissimè prorumpere. *Prò, ! quantum est DEO frui, quàm gratum! quàm optabile!*

Cœlestium consolatio- nibus frui- tur.

Cessit è vita, cedente votis ipso Numine, plena dierum, & copiosissimis Virtutum omnium opibus, prædives, non tam morte, quàm suavissimo somno correpta ætatis absoluto octuagesimo tertio, quarto inchoato, professione sexagesimo septimo, profesto die inventionis Sacrarum Reliquiarum, Beatorum Martyrum Dionysij, & Sociorum, quos semper peculiari Religione & pietate coluerat.

Sanctissimè defungitur.

Exequiæ celeberrima pompa, & frequentissimo nobilissimorum quorumque concursu & confeslu celebratæ sunt, incredibilem tantæ Matris jacturam tantique syderis occasum, nunquam exhauriendis lachrymis deflentibus, & exteris, & domesticis. Corpus humo mandatū ante ferream cratem Chori superioris, marmore superposito cum hæc Epigraphe:

Beata memoriæ Religiosissima Domina Maria Belluariensis à Sancto Aniano septem annos nata; in Abbacia de Parco educata fuit, decem, ab Henrico III. eodem Abbacia donata; sexdecim, professionem emisit in Monasterio Bellmontano, prope Turones, viginti duos, ab Henrico IV. Monmortano præfecta, quod prudenter sanctæque rexit ad annum ætatis octuagesimum quartum, quo DEUS ejus senectutem & merita coronavit. Sanctus hic mons ei debet gloriae suæ incrementum, Regina hæc Domus Reformationem suam, qua prima in Gallia existens, omnibus Benedictinis monialibus Idea est & exemplar; Monasterium Martyrum insaurationem; Virgines Penitentes dictæ statum pristinum; Lutetia innovationem suam in primarium Aposto-

Ejus Epitaphium.

Nihil contra intentionem Cacodæmonum.

solus Dionysium; ejusque insignes socios pietatis; ducenta viginti septem puella, velum Monastica Professionis, sibi ab illa impositum; Monasterium Episcopovillense erectionem; Vallis gratia primævum Beate Matris Margarita & Arboise fervorem; plurimæque alia sacri Ordinis ades & instituta, missis ab ea ad ipsas Monachianis Sanctimonialibus. Humilitas respicientis mundana omnia, ardor devotionis, Paupertatis & Heroice puritatis amor, ejusdemque pro Reformatione Regularium Ordinum omnium ardens desiderium, concepta à spectatissimis & celeberrimis hujus ævi viris fama & virtutis & ingenij suadent tantæ Matris memoriam observantissimè & aternam percolere, maxime vero studium Illustrissima & Religiosissima Domina Franciscæ Renate à Lotharingia, quæ abdicatâ S. Patri Remensis Abbatiâ, sponte ejusdem Coadiutrix per quatuordecim annos exstitit, eamque præsentis Mausoleo conditi in monumentum pietatis posteritatis exemplum, & amantissimarum filiarum solatium & levamen singulare curavit. Requiescat in pace Amen.

Nata fuit, ut supra diximus anno Christi 174. die 25. Aprilis. & cum attestante Epitaphio ad aënos octoginta quatuor pergerit, necesse est hoc præsentis anno, & non 1667. ut nonnulli volunt, decessisse, alioqui ætatis annum nonagesimum quartum attigisset, uti rem benè expendenti ad oculum patebit.

Quin & alterum, haud minus illustre priore misit hoc ipso etiam anno, ad Cælum Empyreum sydus, Sanctorum pregnantissima novissimis etiam temporibus Gallia, sanctæ memoriæ Ludovicam à Passione cognominatâ, verè Martyribus accensendam; adeo ipsa rigidam sui corpusculi carnificem egit, ne frustra à Passione diceretur.

Hæc per triginta annos, Observantiæ Regulari indefessè addicta, nulla morborum violentia, nulla impedimentorum sarcina, à solitis jejunijs, orationibus, vigilijs alijsque Calvariensium exercitijs remorari se passâ, nedum abstrahi; contenta minimè quæ rigor exigebat instituti, in edomanda carne & subijcienda spiritui, & generosa nimis, & ingeniosa etiam exstitit. Nunquam ad ignem, in ipsa rigidissima hyeme accessit, mille artibus, & facris dolis sibi inñitis, atque inñericors mortis ipsius minis vitâ illudere, &

concertare, nec pedem referre, sed ultro congregi, nec minus hostiliter, quàm illa in seipsam esse; namque brachio gangrenâ tabido, diu dissimulans horribiles dolores & occultans, in communes sororum labores, prima, ultima, omnium laboriosissima pro viribus & ultra vires generosissimè incubuit, tantòsque dolores ac mortè quasi ipsam exercuit; nullam propriæ vitæ & salutis habens rationè, donec semimortua ad Infirmariam deducta; per id tantum temporis otio & voluptati, ut ipsa loquebatur, indulgit, quod ad sumenda Divina Sacramenta necessarium erat, ipsique religiosissimè sumptis, ad laborum & dolorum, imo jugis Martyrij præmia hilaris concessit & evolavit, quinta & vicesima Aprilis die hujus anni. Ex script. rerum Calvariensium, &c.

Sed & Hispanijs sub hoc ipsum tempus insigne extinguitur sydus Illustrissimus & Reverendissimus Dominus P. F. Martinus de Rianno, S. Joannis Burgenfis Asceta perfectissimus, ob insignem eruditionem, & facundiam Concionator Sacræ Catholicæ Majestatis electus, ob insignia vitæ merita Pontifex Legionensis designatus, præmatura morte totius Regni expectatoni, cuius memoria in benedictione est.

IESU CHRISTI ANNUS. M.DC.LIX.
Sancti Patris Benedicti. M.C.LXXIX.

Merentur plurimum de novi Orbis hominibus Barbaris nostri, & è Barbarie ad omnem humanitatem, mores ingenuos, artes liberales, & omne Virtutis studium traducunt, è quibus Illustrissimus & Reverendissimus Dominus P. F. Maurus de Tobar ex Monacho, ac dein Abbate S. B E N E D I C T I Vallisoleitani novæ Viceayæ in Indijs Episcopus totum sese in salutè animarum expendit & exhaustit, vir eruditissimus & Religiosissimus ex divite Abbate, solido perfectissimi status studio & exercitio Pontifex pauperrimus, solis meritis dives, qui & hoc anno è vivis decedens, memorabili exemplo suis oviculis comprobavit, minimè auri colligendi causâ per tanta pericula in Indias enavigasse, sed sola animarum lucrandarum causâ, & ut se Numini Apostolicis laboribus, & quotidiana sui ipsius mastratione & oblatione consecraret; per omnia Crucifixi amoris sui exem-

Juge suo
Martyri-
um sui,

Martino
de Rianno
Episc. Leg-
ionensis.

Maurus de
Tobar Vic-
cayæ Episc.
pu.

Ven. Ludovica.

Ingeniosa
in carne
subigenda.